

Kibirin - B b rlenmenin Sonu Ve K r n
 1576; 1616; 1587; 1618; 1605; 1616;
 1575; 1604; 1604; 1617; 1648; 1607; 1616;
 1575; 1604; 1585; 1617; 1614; 1581; 1618; 1605; 1648; 1606; 1616;
 1575; 1604; 1585; 1617; 1614; 1581; 1770; 1610; 1605; 1616;
 1575; 1616; 1606; 1617; 1614;
 1602; 1614; 1575; 1585; 1615; 1608; 1606; 1614;
 1603; 1614; 1575; 1606; 1614; 1605; 1616; 1606; 1618;
 1602; 1614; 1608; 1618; 1605; 1616;
 1605; 1615; 1608; 1587; 1648; 1609;
 1601; 1614; 1576; 1614; 1594; 1648; 1609;
 1593; 1614; 1604; 1614; 1610; 1618; 1607; 1616; 1605; 1618; 1750;
 1608; 1614; 1575; 1648; 1578; 1614; 1610; 1618; 1606; 1614; 1575; 16
07; 1615; 1605; 1616; 1606; 1614;
 1575; 1604; 1618; 1603; 1615; 1606; 1615; 1608; 1586; 1616;
 1605; 1614; 1619; 1575; 1575; 1616; 1606; 1617; 1614;
 1605; 1614; 1601; 1614; 1575; 1578; 1616; 1581; 1614; 1607; 1615;
 1604; 1614; 1578; 1614; 1606; 1615; 1619; 1608; 1571; 1615;
 1576; 1616; 1575; 1604; 1618; 1593; 1615; 1589; 1618; 1576; 1614; 15
77; 1616; 1575; 1615; 1608; 1772; 1604; 1616; 1610;
 1575; 1604; 1618; 1602; 1615; 1608; 1617; 1614; 1577; 1616; 1751;
 1575; 1616; 1584; 1618; 1602; 1614; 1575; 1604; 1614;
 1604; 1614; 1607; 1615;
 1602; 1614; 1608; 1618; 1605; 1615; 1607; 1615; 1604; 1614; 1575;
 1578; 1614; 1601; 1618; 1585; 1614; 1581; 1618;
 1575; 1616; 1606; 1617; 1614;
 1575; 1604; 1604; 1617; 1648; 1607; 1614; 1604; 1614; 1575;
 1610; 1615; 1581; 1616; 1576; 1617; 1615;
 1575; 1604; 1618; 1601; 1614; 1585; 1616; 1581; 1770; 1610; 1606; 16
14; "Œ phesiz K r n, Musa'nın kavmindendi. Onlara karŒı azgınlık etti. Biz ona,
anahtarlarını (bile taŒımak) g ccedil;il uuml; bir topluluĒa aĒır gelecek hazineler verdik.
Hani, kavmi kendisine Œ yle demiŒti: B b rlenme! Ç nk uuml;
Allah, b b rlenip Œımaranları sevmez." (Kasas, 28/76) Y ce kitabımız
Kur an-ı Kerim de bizlerin ders alması i ccedil;in anlatılan pek çok kısa
vardır. Bu kıssalar Kur an ın ifadesiyle ger ccedil;ekte yaŒanmıŒ olaylardır. Yani
misal getirmek i ccedil;in hik ye tarzında anlatılan olaylar deĒildir. Kur an-ı
Kerim de Hz. İsa ile ilgili kısa anlatıldıktan sonra olayın bir misal getirme olmadığını
belirtmek i ccedil;in y ce Allah, 1575; 1616; 1606; 1617; 1614;
 1607; 1648; 1584; 1614; 1575; 1604; 1614; 1607; 1615; 1608; 1614;
 1575; 1604; 1618; 1602; 1614; 1589; 1614; 1589; 1615;
 1575; 1604; 1618; 1581; 1614; 1602; 1617; 1615; 1754;
“Œ phesiz bu anlatılanlar ger ccedil;ek kıssalardır.” (Ali-İmran, 3/62) diye
buyurmaktadır. İŒte bu kıssalardan bir tanesi de Hz. Musa nın kavminden olan
K r n hakkındaki kıssadır. K r n, Allah ın l ftettiĒi nimet
sayesinde çok mala sahip olan zengin bir kiŒi idi. Hazinelerini deĒil, sadece anahtarlarını

bile taşımak güç|ü bir topluluğa dahi ağır gelecek kadar çok idi. Yani malı çok fazlaydı. Ama o, sahip olduğu bu malı Allah’ın kendisine olan bir lütfu olarak görmüyor, ziynetlerini, takılarını takarak kavminin karşısına çıkarak böbürleniyor, büyüklük taslıyor, diğerlerini hor ve hakir görüyordu. فَخَرَجَعَلٰىقَوْمِه۪ ف۪يز۪ينَتِه۪ۜ“Kārûn gösterişli bir şekilde kavminin karşısına çıkardı.” (Kasas, 28/79). Allah Teala tarafından verilen malın şükrünü eda etmesi için kendisine; وَابْتَغِف۪يمَٓااٰتٰيكَاللّٰهُالدَّارَالْاٰخِرَةَوَلَا تَنْسَنَص۪يبَكَمِنَالدُّنْيَاوَاَحْسِنْكَمَٓااَحْسَنَاللّٰهُاِلَيْكَوَلَا تَبْغِالْفَسَادَفِيالْاَرْضِۜاِنَّاللّٰهَ لَايُحِبُّالْمُفْسِد۪ينَ “Allah’ın sana verdiği şeylerde ahiret yurdunu ara. Dünyadan da nasibini unutma. Allah’ın sana iyilik yaptığı gibi sen de iyilik yap ve yeryüzünde bozgunculuk isteme. Çünkü Allah bozguncuları sevmez.” (Kasas, 28/76). Diyenlere karşı Kârûn yine böbürlenerek, قَالَاِنَّـمَٓااُو۫ت۪يتُهُعَلٰى عِلْمٍعِنْد۪يۜ “Bunlar bana bendeki bilgi ve beceriden dolayı verilmiştir” (Kasas, 28/77). Diyordu. Sonunda Allah Teala büyüklenmesi, kibirlenmesi, Allah’ı tanımaması ve malının şükrünü ödememesi sebebi ile Kârûn’u feci bir şekilde cezalandırmış, onu ve sarayını yerin dibine batırarak yok etmiştir. Adamları da Allah’ın bu cezasına karşılık ona yardım edememişlerdir. Kendisi de kendini savunup kurtaramamış, malı, mülkü hazineleri de ona bir fayda sağlamamıştır.

فَخَسَفْنَابِه۪وَبِدَارِهِالْاَرْضَفَمَاكَانَلَهُمِنْفِئَةٍيَنْصُرُونَهُمِنْدُونِاللّٰهِۗوَمَاكَانَمِنَالْمُنْتَصِر۪ينَ& “Sonunda biz onu ve evini barkını yerin dibine geçirdik. Artık Allah’a karşı ona yardım edecek adamları olmadığı gibi, kendi kendini kurtarabilecek durumda da değildi.” (Kasas, 28/81). Bu ayetten bizlerin çıkarması gereken derslerden bir tanesi böbürlenmenin yanlışlığıdır. Böbürlenmek İslam ahlakının yasakladığı davranışlardan bir tanesidir. Yukarıda belli ölçülerde hayat hikâyesi anlatılan Kârûn örneğinde olduğu gibi yüce dinimiz İslam böbürlenmeyi, kibirlenmeyi, başkalarına karşı büyüklük taslamayı açık bir şekilde yasaklamıştır. Bu şekilde büyüklük taslayanlar, malıyla, mülküyle övünerek Allah’a karşı gelenler hem Kârûn örneğinde hem de diğer örneklere olduğu gibi yüce Allah tarafından acı bir şekilde cezalandırılmışlardır. Böbürlenmek sadece mal çokluğuyla değil bazen makamla mevki ile bazen güçlü kuvvetli olmakla, bazen çoluk çocuğun çokluğu ile bazen de Allah’ın insana vermiş olduğu güzellikle yapılmaktadır. Ama bunların hepsi gelip geçicidir. Önemli olan Allah’ın rızasını kazanmak olmalıdır. Güzellik her an yerini çirkinliğe, güçlülük güçsüzlüğe bırakabilir, makam mevki elden çıkabilir, onca çoluk çocuk bir kazada depremde felakette yok olabilir. Onun için sahip olduğumuz bu şeylere güvenerek böbürlenmeye, kibirlenmeye yönelmemeli, her zaman tevazu içerisinde olmalıyız. Böbürlenmek dinimizde ne kadar yasak ise, bunun tam tersi olarak alçık gönüllü olmak o kadar tavsiye edilmiştir. Kârûn ile ilgili olarak anlatılan bu kıssadan çıkarmamız gereken bir diğer mesaj da böbürlenmenin, büyüklenmenin, yeryüzünde bozgunculuk yapmanın yanlış olduğu kadar, aynı zamanda Allah’ın bizlere vermiş olduğu malın şükrünü eda etmenin gerekli olduğudur. Her şeyin şükrü vardır. Mala mülke sahip olmanın şükrü de zekât ve sadakadır. Yukarıdaki Kârûn örneğinde de olduğu üzere bizler, yüce Rabbimizin bizlere vermiş olduğu malın şükrünü zekât ve sadaka ile gözetmeli, fakiri fukarayı düşünmemeliyiz. Ben bu malı kazanmak için ter dökerken, onlar benimle beraber ter döktü müki; malımı, paramı kendi ellerimle fakirlere vereyim dememeliyiz. Böyle diyen Kârûn ve benzerlerinin sonunu hiçbir zaman hatırdan çıkarmamalıyız. Dr. Mustafa KAHRAMAN

[İslam ve Hayat.Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)